

Amsterdamse wethouders geven GroenLinks en PvdA huiswerk mee

Op zondag 17 november organiseerde De Linker Wang de bijeenkomst 'geen fusie zonder visie', want we missen de broodnodige aandacht voor het fundament onder de samenwerking van beide partijen. We missen aandacht voor de kernwaarden en de basisprincipes voor de gezamenlijke politiek: de ideologische pijlers. En blijkens de enorme belangstelling voor deze bijeenkomst is er veel breder behoefte aan debat binnen de partijen! Ruim 100 belangstellende PvdA-ers en GroenLinksers kwamen op de bijeenkomst af.

Lucas Brinkhuis & Tjeerd de Jong

Marjolein Moorman (PvdA) en Rutger Groot Wassink (GroenLinks) initieerden dit debat. Beiden hielden een inleiding, waarin ze werden uitgenodigd om in te gaan op de ideologische pijlers van de beide partijen. Waar zien zij overeenkomsten en waar verschillen? Hun bijdragen zijn terug te vinden op de website van De Linker Wang.

De kern

De kern van de bijdrage van Marjolein Moorman – die zichzelf kwalificeert als 'kind van de sociaaldemocratie' – is dat de sociaal-democratische traditie een uitstekende basis vormt voor groen-sociale politiek anno 2024. Al in 1974 sprak Den Uyl uit dat economische groei nooit ten koste mag gaan van de levenskwaliteit van mensen en de leefbaarheid van de planeet. Marjoleins conclusie is: met de idealen is niets mis! Ze stelt dat het vooral nodig is om deze idealen

opnieuw met trots te gaan uitdragen! Ze sluit af met woorden van Augustinus: "Hoop heeft twee prachtige dochters, woede en moed. Woede over de dingen zoals ze zijn en moed om te geloven dat ze niet zo zullen blijven, zoals ze zijn."

De kern van de bijdrage van Rutger Groot Wassink is dat het helemaal niet draait om de inhoud: met die inhoud is niet zoveel mis. Het gaat om de vorm! Daarop gaat het fout: "Wij zijn geen geloofwaardige vertolkers van die idealen meer. In ons streven naar macht hebben we de verpakking van onze idealen aangepast aan onze politieke tegenstanders. We keren ons dus niet tegen het kapitalisme. We praten niet over klasse, laat staan dat we een gedegen klassenanalyse maken. We praten mee, en kiezen niet voor onze idealen maar lopen vast in het moeras van de compromisgerichte woordenbrij. In alles zijn we vast hele degelijke, nette, goede, louter theoretisch opgeleide beroeps politici, maar: We. Zijn. Zo. Braaf." Rutger pleit voor een andere vorm van politiek bedrijven: "Als wij de vormgevers van de nieuwe wereld willen zijn moe-

besteden aan de grondslagen onder de groen-sociale samenwerking? In de ogen van beide wethouders zijn de ideologische pijlers onder de samenwerking aanwezig: de idealen staan! Kijkend naar deze idealen geven wij ze daarin gelijk: hieraan ontbreekt het niet. Het ontbreekt niet aan hoop. Het ontbreekt niet aan dromen van een betere wereld. En de idealen van GroenLinks en PvdA komen prima

'Het ontbreekt niet aan hoop.'

ten we stoppen met oude politiek. We moeten de vorm van onze politiek veranderen, niet de inhoud. De vorm van onze mensen, onze oppositie, ons mediabeleid, de strategie en ons politiek personeelsbeleid." Twee interessante bijdragen, waar vervolgens aan de hand van bijdragen en vragen van de andere deelnemers over werd doorgesproken.

Wat betekent de analyse van beide wethouders voor de herhaalde oproep van De Linker Wang om aandacht te

samen; kwamen al langere tijd samen. Er zit weinig licht tussen. Beide sprekers geven het aan: er zitten meer verschillen *binnen* beide partijen dan tussen de partijen.

Huiswerk

Tegelijkertijd leggen beide wethouders bloot dat er een hele hoop huiswerk is te doen voor beide partijen. Huiswerk dat gedaan moet worden om weer veel relevanter te worden voor kiezers. De wethouders gaven het volgende huiswerk op:

- 1) Allereerst: investeer in vorming van de leden van de partijen! Heb aandacht voor geschiedenis, voor ideologie en voor waarden. Veel straten zijn vernoemd naar linkse helden. Linkse helden waarvan we hun daden en hun verhaal nauwelijks kennen. Die de politici van vandaag en morgen kunnen inspireren. We moeten weer leren waar we vandaan komen. Zodat we beseffen dat we staan in een traditie waarin al vanaf de 19e wordt gestreden voor een beter leven voor mensen dichtbij en ver weg. En sta weer stil bij de filosofische grondslagen van onze beweging – we kennen deze nauwelijks. Kijkend naar het aanbod van de GroenLinks academie zien we alleen maar trainingen gericht op vaardigheden die van belang zijn voor de bestuurlijke en campagne-machine. Kortom: ga weer investeren in het fundament en gebruik de geschiedenis als inspiratie voor de toekomst!
- 2) De sociologische analyse: we hebben met een veel scherpere analyse te komen van de maatschappij. Van de groepen die we willen aanspreken. Bijvoorbeeld: wie zijn vandaag de arbeiders die onze hulp nodig hebben?
- 3) Democratisering van de partij: de partij GroenLinks is steeds meer enkel een campagnemachine geworden. Rutger zegt het scherp: "Laten we eerlijk zijn: inhoudelijk debat is binnen GroenLinks al jaren op sterven na dood. Afwijkende standpunten worden niet openlijk bediscussieerd maar met het oog op congressen (beeldvorming!) gesensibiliseerd en soms buiten de orde geplaatst." We moeten ook weer een ideeën-machine zijn. Ideeën die ontstaan door stevig debat. We geloven dat onze politiek er bijvoorbeeld bij gebaat is om écht het gesprek te voeren over wat er in Gaza ge-

beurt. Om te spreken over migratie en integratie. We moeten durven om het intern stevig met elkaar oneens te zijn. Waarna we, als het standpunt gekozen is, schouder aan schouder met het gekozen standpunt naar buiten gaan.

GroenLinks en PvdA niet het goede leven van mensen bestrijden, maar dat PvdA en GroenLinks juist met hen strijden voor het behoud van het goede leven, dat onder invloed van neoliberalisme en populisme bedreigd wordt.

'We moeten radicaal durven zijn.'

- 4) Radicaliteit: we moeten radicaal durven zijn in de positie die we kiezen. Vaak beginnen we al te formeren vóórdat er verkiezingen zijn geweest. Want we willen graag aardig gevonden worden. Geaccepteerd worden. Daar moeten we mee stoppen! We moeten radicaal durven zijn. Radicaal in de positie die we kiezen. En radicaal zijn in onze emotie. Marjolein geeft aan: "Laten we dus woedend zijn over de ongelijkheid, over de polarisatie, over het onrecht, over het gemorrel aan onze democratie. En laten we vooral ook de moed opbrengen om te geloven dat dat niet zo hoeft te zijn. Laten we onze gezamenlijke idealen en kracht gebruiken om de samenleving beter te maken. Laten we ons niet laten verdelen, maar laten we ons juist verbinden om samen sterker te staan. Voor de kwaliteit van het bestaan. Een betere tijd om dat te doen is er niet." En natuurlijk: na de verkiezingen moet er ruimte zijn om vanuit de eigen radicale positie verbinding te zoeken en, wanneer er voor onze idealen genoeg te behalen is, deel te nemen aan een bestuur.

Als de partijen dit huiswerk doen zullen we in staat zijn een verhaal – een narratief – uit te dragen wat veel herkenbaarder wordt voor mensen en waaruit het gevoel zal ontstaan dat

Ook voor ons als De Linker Wang betekent dit huiswerk: het debat blijven zoeken, faciliteren en voeden! Scherpe analyses maken! Politieke ideeën uitdragen! Aandacht blijven vragen voor de grondslagen onder onze politiek! Bijdragen aan het bewustzijn van onze helden, onze bronnen en onze geschiedenis om zo bij te dragen aan een hoopvolle toekomst!

Een mooie roeping waar we graag onze tanden inzetten!

Foto's:
Ahmet Kargin

